

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Holveițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Roșca împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 15 septembrie 2017 Pavel Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 iulie 2017 a înaintat Ministerului Afacerilor Interne cerere prealabilă prin care a solicitat de a recalcula și a include în vechimea în muncă activitatea sa în calitate de comandant de pluton în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și Pază, pentru perioada 29 decembrie 2008 - 5 februarie 2010 și activitatea sa în calitate de comandant de pluton în cadrul Companiei Batalionului Serviciului de Escortă și Pază al Comisariatului General de Poliție al municipiului Chișinău, perioada 5 februarie 2010 - 25 martie 2011, cu avantaje.

A menționat că prin răspunsul din 2 august 2017 a Ministerului Afacerilor Interne a fost informat despre remiterea cererii spre examinare Inspectoratului General al Poliției.

Prin răspunsul din 18 august 2017 a Inspectoratului Național de Patrulare din cadrul Inspectoratului General al Poliției, i-a fost refuzat în recalcularea vechimii în muncă și i s-a comunicat că recalcularea se v-a efectua după eliberarea din serviciu.

Reclamnatul a considerat că refuzul în recalcularea vechimii în muncă cu avantaje este ilegal și neîntemeiat, deoarece contravine pct. 8 lit. d) din Hotărârea

Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, art. 33 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, art. 30 alin. (1) și art. 41 din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr. 1086 din 23 iunie 2000.

A mai relatat că efectuând serviciu de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în perioada de activitate, a fost supus riscului sănătății și vieții, având contact direct cu persoanele bolnave psihic, infectate cu HIV, tuberculoză și alte maladii periculoase.

Din aceste motive a susținut că are dreptul de a i se calcula vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se două luni vechime pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

A solicitat admiterea acțiunii, declararea ilegalității răspunsului nr. 420/17 din 18 august 2017 a Inspectoratului General al Poliției și obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a efectua recalcularea vechimii în muncă luându-se în considerare două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, pentru perioadele 29 decembrie 2008 - 5 februarie 2010 și 5 februarie 2010 - 25 martie 2011.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a recunoscut ilegalitatea refuzului nr. INP/R-420/17 din 18 august 2017 a Inspectoratului Național de Patrulare. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne de a efectua recalcularea vechimii în muncă a lui Pavel Roșca, luându-se în considerație două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu din perioada 29 decembrie 2008 până la 5 februarie 2010 în cadrul Batalionului Serviciului de Escortă și Pază și perioada 5 februarie 2010 până la 25 martie 2011 în cadrul Companiei Batalionului Serviciului Escortă și Pază al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 15 august 2018 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Pavel Roșca, casată decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 1 alin. (2), art. 3 alin. (1) lit. a), art. 14, art. 17 alin. (1), art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, precum și art. 33

alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996 (în vigoare până la 21 martie 2008).

În acest sens, instanța de apel analizând circumstanțele de fapt ale cauzei în raport cu normele citate, a reținut că Pavel Roșca a respectat procedura prealabilă, precum și termenul de depunere a cererii de chemare în judecată, având în vedere că această categorie de litigii are un caracter continuu și nu este condiționată de termenul de prescripție extinctivă.

La fel, instanța de apel a considerat că Pavel Roșca întrunește condițiile necesare pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 13 noiembrie 2018 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, fiind apreciate arbitrar probele.

A menționat că Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției reprezintă două entități juridice distincte cu autoadministrare financiară și deși, Pavel Roșca a indicat Ministerul Afacerilor Interne în calitate de pârât, ultimul nu a încălcat niciun drept al reclamantului.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 octombrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 13 noiembrie 2018, este în termen.

La 13 noiembrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Pavel Roșca, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva